

9. *beslutter* at lade Sydrhodesia-spørgsmålet forblive på sin 18. samlings dagsorden.

På forslagsstillernes vegne udtalte *Somalias repræsentant*, at den afro-asiatiske gruppe ved forslaget's udarbejdelse på enhver måde havde søgt at tage hensyn til de synspunkter, som var fremført af andre landes repræsentanter.

Fra *østblokside* blev der gjort forsøg på at skærpe resolutionen.

På de *afro-asiatiske* landes vegne gentog *Somalias repræsentant* den 18. oktober, at forslaget havde været grundigt overvejet, og man så sig derfor ikke fra forslagsstillernes side i stand til at foretage ændringer i resolutionsforslaget. Dette synspunkt understregedes også af Ghanas og Guineas repræsentanter.

Den *svenske repræsentant* udtalte, at hendes delegation ikke delte det synspunkt, at situationen i Sydrhodesia udgjorde en trusel mod den internationale fred og sikkerhed, og at hendes delegation heller ikke ville være i stand til at stemme for operative § 4, som man fandt lidet realistisk, og henledte i den forbindelse opmærksomheden på, at den svenske delegation ej heller havde stemt for andre resolutioner vedrørende Sydrhodesia, der ikke tog skyldigt hensyn til situationens realiteter.

Den *danske delegerede, landsretssagfører Hermod Lannung*, afgav den 18. oktober en stemmeforklaring, hvori han udtrykte stor sympati med den afro-asiatiske gruppes forslag, henviste til Danmarks medlemskab af koloniudvalget og store interesse for løsning af koloniproblemerne og til den danske interesse for en løsning af Sydafrika-spørgsmålet, med hvilket Sydrhodesia-problemet i en vis udstrækning var beslægtet. Den danske delegerede udtalte, at Danmark ikke ville kunne stemme for den operative § 4 vedrørende Storbritanniens manglende efterlevelse af tidligere generalforsamlings-resolutioner i spørgsmålet, fordi man fandt, at denne paragraf hverken udtrykte en retfærdig eller en realistisk vurdering. Fra dansk side fandt man ikke, at situationen i Sydrhodesia — som efter 8. præambulære paragrafs beskrivelse — var en trusel mod fred og sikkerhed. På denne baggrund ville Danmark afstå fra at stemme.

Efter indlæg og stemmeforklaringer fra en række lande kom resolutionsforslaget til afstemning. Efter USA's ønske blev der foretaget delafstemning om 8. præambulære paragraf, som blev vedtaget med 78 stemmer (de afro-asiatiske lande, østblokken og de latinamerikanske lande) og 19 imod (de vesteuropæiske lande, herunder Danmark, samt USA, Canada, Australien, New Zealand og Sydafrika). På Liberias anmodning foretoges delafstemning om de operative paragraffer 5 og 6. Disse blev vedtaget med 88 stemmer (den afro-asiatiske gruppe og de nordiske lande), imod 2 (Sydafrika og Portugal), mens 15 lande (andre vestlige lande) afstod.

Forslaget blev som helhed vedtaget med 79 stemmer mod 2 (Portugal og Sydafrika), medens 19 stater (herunder de nordiske og andre vesteuropæiske lande) afstod.

Den *norske repræsentant* beklagede efter afstemningen, at hans delegation ikke havde været i stand til at støtte resolutionen. Norge var klar over, at situationen i Sydrhodesia var alvorlig og muligvis ville kunne udvikle sig til at blive en virkelig trusel mod freden, men mente ikke, at situationen allerede udgjorde en sådan trusel. De ord, der var brugt, var taget fra pagtens kapitel VII, og hans delegation troede ikke, at de forholdsregler, der omtales i dette kapitel, passede på det foreliggende tilfælde. Hvad der tiltrængtes, syntes at være overtalelse og et forsøg på at overbevise den hvide minoritetsregering om nødvendigheden af at slå ind på en anden politik.

Hans delegation fandt det endvidere vanskeligt at støtte operative § 1, eftersom den ikke var i stand til at give sin tilslutning til alle de anbefalinger, koloniudvalget var nået til, ligesom den med hensyn til operative § 4 var af den opfattelse, at dele af generalforsamlingens tidligere resolutioner i sagen rent faktisk var blevet gennemført af Storbritannien. Han sluttede med at påpege, at Norge havde stemt for det tidligere vedtagne resolutionsforslag i sagen og for det resolutionsudkast, der var blevet fremlagt i sikkerhedsrådet.

Den 6. november 1963 stadfæstede plenarforsamlingen uden debat 4. udvalgs resolutionsforslag, idet 73 lande stemte for, 2 imod og 19 afstod (Res. 1889 (XVIII))